

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΛΙΚΟΥΣ ΑΡΝΗΤΕΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

Η παγκόσμια κλίμακα της «ελέω κρίσης» κρατικής-καπιταλιστικής επέλασης, με όλες τις κατά τόπους ιδιαίτερες αποχρώσεις της, αναδεικνύει μία δομική ομοιογένεια της συστημικής διαχείρισης σε ό,τι αφορά τον στρατιωτικό τομέα. Εν μέσω των ενδοσυστημικών διεργασιών και πολιτικών, οικονομικών και θεσμικών συγκρούσεων, που αποσκοπούν στην καθεστωτική σταθερότητα, οι χειραφετητικές κοινωνικές-ταξικές αντιστάσεις που εναντιώνονται στο σύνολο ή σε διάφορες πτυχές της βαρβαρότητας, είναι ξεκάθαρο ότι θα βρεθούν στο στόχαστρο της милитарιστικής βίας προκειμένου να διατηρηθεί η ευνομία της εκμετάλλευσης και της υποταγής. Στο πλαίσιο αυτό, η στρατιωτική μηχανή δεν αποτελεί απλά έναν ακόμη αρωγό των εκάστοτε καθεστώτων, αλλά τον πιο βίαιο εγγυητή της.

Σε κάθε ματωμένη γωνιά του πλανήτη, εκεί που η ενδοσυστημική ρύθμιση αποτυγχάνει ή εκεί όπου οι αντιστάσεις ταρασσουν είτε τα θεμέλια είτε κάποια νευραλγικά σημεία του εξουσιαστικού πλέγματος, μία στρατιωτική μπότα ή ένα στρατιωτικό δόγμα θα έχει λάβει τα νηία. Τα στρατιωτικά πραξικοπήματα της Αιγύπτου, το συνεχιζόμενο αίμα στα εδάφη της Συρίας, τα στρατιωτικά κατασταλτικά δόγματα ενάντια στους εξεγερμένους της Τουρκίας, οι στρατιωτικοί νόμοι που ενεργοποιού-

νται σε διάφορες περιστάσεις στις ανεπτυγμένες χώρες της «πολιτισμένης» Δύσης, η μόνιμη στρατιωτική κατοχή της Παλαιστίνης είναι μερικές μόνο καταχωρήσεις στη μακριά λίστα της τρέχουσας милитарιστικής ισχύος απ' άκρη σ' άκρη του πλανήτη.

Στην ελληνική επικράτεια, όσο βαθαίνει η κρίση άλλο τόσο ξεκαθαρίζεται ο ρόλος του ελληνικού στρατού, ως γνήσιου προστάτη του «έθνους» και των αφεντικών. Αποτελεί μία μήτρα εθνικισμού, ρατσισμού, πατριαρχίας, που πρεσβεύει την πλήρη υποταγή στις εγχώριες και διεθνείς κρατικές-καπιταλιστικές επιταγές, οι οποίες εξαθλιώνουν τους «από κάτω» και ενεργοποιεί ήδη όλες της τις λειτουργίες (ιδεολογικά, επιχειρησιακά, επικοινωνιακά και θεσμικά) για τη διαφύλαξη του συστήματος. Ο στρατός, επιτελεί μια σημαντική συστημική λειτουργία μέσα σε ένα καθολικά διαπιστωμένο εύθραυστο κλίμα. Αποτελεί το μεγαλύτερο κωνευτήριο κάθε είδους φασιστικών ιδεολογημάτων) και τον βασικό παραγωγό του πολιτισμού των ταγμάτων εφόδου. Είναι ο μοναδικός κρατικός μηχανισμός που προστατεύεται διακαώς από τα πυρά του τρέχοντος «καθεστωτικού αντιναζισμού».

Η αντιμилитарιστική πρόταση της ολικής άρνησης

στράτευσης μακριά από πασιφιστικές, θρησκευτικές ή ιδεολογικές σχηματοποιήσεις, διαμορφώνει με κοινωνικά ανοικτούς και πολιτικά ριζοσπαστικούς όρους την εναντίωση όχι μόνο στον χακί εκβιασμό αλλά και στο πλέγμα των εξουσιών στον οποίο αυτός συναρθρώνεται. Ως εκ τούτου, μέσα στην παρούσα συγκυρία η πολιτική σημασία που προβάλλεται πάνω στις στρατιωτικές διώξεις των ολικών αρνητών στράτευσης είναι έκδηλα φορτισμένη λόγω της επίταξης της στρατοκρατικής επικυριαρχίας.

Το τελευταίο διάστημα, οι στρατοκράτες έχουν στήσει μία φάμπρικα διώξεων ποινικών, με στρατοδικεία και ενεργοποίηση αυτόφωρων διαδικασιών και οικονομικών, με υπέρογκα πρόστιμα 6.000 ευρώ, σε ολικούς αρνητές στράτευσης και ανυπότακτους. Μέσα σε αυτήν την στρατιωτική κατασταλτική γραμμή παραγωγής, κατά την οποία οι διωκτικές αρχές, με εμφανείς εκδικητικές διαθέσεις, στρέφονται ευρέως κατά του κόσμου του αγώνα, ο αναρχικός Δημήτρης Χατζηβασιλειάδης, γνωστός για τη γενικότερη εναντίωσή του στο σύστημα και τους μηχανισμούς του, διώκεται σε δεύτερο βαθμό στο στρατοδικείο του Ρουφ, στις 5 Νοεμβρίου. Έχει καταδικαστεί πρωτόδικα ερήμην

στο μέγιστο της ποινής, σε 2 χρόνια φυλάκισης, για την άρνησή του να καταταγεί στον ελληνικό στρατό, δηλώνοντας τόσο δημόσια όσο και έμπρακτα ότι στον κοινωνικό-ταξικό πόλεμο θα βρίσκεται στην πλευρά των καταπιεσμένων και όχι των κυρίαρχων.

Παρά τις προσπάθειες των διωκτικών μηχανισμών να ποινικοποιήσουν με κάθε μέσο την πολιτική άρνηση, παρά την ποινικοποίηση κάθε εναντιωματικής κίνησης, λόγου και πράξης που στρέφεται ενάντια στις δομές και του μηχανισμού του κράτους, ο αγώνας ενάντια στον милитарισμό, το κράτος και τον καπιταλισμό, παραμένει μια διαρκής κοινωνική ανάγκη. Ιδιαίτερα μάλιστα στην εποχή μας, όπου ελλείπει άλλων κοινωνικών συναινέσεων ο милитарισμός προωθείται συστηματικά ως ο σημαντικότερος παράγοντας διασφάλισης των συμφερόντων και των επιλογών των «από πάνω», είναι αναγκαίο να αγωνιστούμε ενάντια σε κάθε πτυχή του милитарισμού. Από τον αγώνα ενάντια στον πολιτισμό των ταγμάτων έως την αλληλεγγύη στους ολικούς αρνητές στράτευσης, από την άρνηση του στρατού και κάθε στρατιωτικού μηχανισμού έως την άρνηση της στρατιωτικοποίησης της καθημερινής μας ζωής.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΣΤΟΝ ΟΛΙΚΟ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

ΤΡΙΤΗ 5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2013
9 Π.Μ.

Π.ΡΑΛΛΗ 1 & ΠΕΙΡΑΙΩΣ

**ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΑΝΤΑΡΟΣ
ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ!**

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΙΚΗ ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

olikiarnisi.espivblogs.net

olikiarnisi@espiv.net